नरिषं इत्योटबीवृतं नरिषं इष्ठः "गुरुवारे त्रयोट्यामप-राष्ट्रि जवस्ताः। तर्धिया देविषतृत् व्यश्रीच तिस तस्त्रुषैः। नरिष्ठं सम्भाष्यं यः करोत्नुपवास्त्रस्य। सर्वपापवितिर्श्वातिष्णु चोके स्ट्रीयते"।

नरिषं हुवृतं वरहुषु॰ विधारसीवृतं अञ्चान । प्रोक्षमानित्रं वर्षे । भवविध्वं सनं नृष्णं सर्वोत्तं इरणं परस् । राजा वा राजधनो वा यदि चेद्रिप्रनामनस् । तटा- एम्बान्तु स्वातो यवामञ्ज पकारवेत् । क्याँद्रस्ट चं पद्मं तर्पकुषैवां प्रस्तनकैः । क्याँकायामनिमानं नर- सिंडान्नतिं कारेव् रत्यादि ।

नवस्वाद्युपायत्रत मन्द्यपुर ''नवमी चाष्टमी चैव घौर्णमामी चत्रदंशी। यो भुङ्को देशि। नैतृषु सुपर्वस नरः स मास्। गाचपस्वं स नभते निःसप्तमामि। स्ट्रस्यै।

नवरात्रित्रतं देवीपु॰ ''सीभाग्यार्थं स्तिया कार्यं नार्थं च सनकार्क्षाक्षाः । सङ्ग्रितं सङ्गपुष्तः यङ्गरादीरहाङ-तम् । कर्णस्य देवराजेन्द्र ! देवीमक्तिसम्बितः । क-न्यासंस्य रवी यक्ष ! ग्रह्मारास्य नान्द्रकाम् । नित्द्रकाम् प्रतिपद्म यवायीत्रकवैकायी नक्षायीत्रय वा पुनः । प्रातःस्त्राची जितक्षणस्त्रकार्थं विष्मृतकः । क्षप्रदोनः सन्वास्त्रः कत्र्यका भोजयेत् सदा । क्षप्रयां नवनेष्मान् दाव्जानं ग्रुमानि च । यक्षं वा दित्विभानेन कार-येत् स्वरक्षम् । तिक्षान् देवी प्रकर्णका पृत्ते वा राजती च वा । युक्षमाक्षण्योगेतस्वद्रगण्यतेन पृत्तः येत् । सर्वीपद्रारसम्बद्धस्त्रक्षमकादिभिः । कार-येद्रस्दोकादिप्रजास्त्र विवदीविकीम् दायादि ।

नागर हो दरण पञ्चमी नृतं भविष्यो त्तरं "छ पोष्य पञ्चभी वस्यक् नागानां वस्ववं नृत् । स्वसैक मेकं यावञ्च विधानं प्रश्चु भारत !। वसेकं धंवत्यरम् "मासि भाष्ट्रपट्टे रास्तृ! युक्षपचे हा पद्ममा । धाणि प्रस्त्रतमा मोक्ता स्वाह्यांची गतिकास्यया। चह्नस्यांचे स्वस्त्र तस्यां निर्द्धां प्रकी-त्तित्र । तस्यां पञ्चयास्योद्धीति दिवा भोजनवर्धा-नात् "क्षयो चान्द्रमसं नागमण वा कद्यधीतक्षम्। क्षय दादमयं भक्षं स्वस्त्रयं वास्त्रत्तितः। चान्द्र-वसं धौवर्षं कद्यधीतकं क्ष्यमयम्। यञ्चस्यास्त्रतेद् क्षत्रभ्रता नानं पष्पष्पत्त्रथा। कर्षीरेक्षचा पद्गैः कातीप्रसीः सुनिव्याः। गन्द्येष् पैः सनैवेदौः स्वास्य चीरादिभिक्षेष !। त्राञ्चकान् भोक्षयेत्रयात् प्रत-भायस्मोदकः। स्वनन्तं वास्त्रक्षं प्रश्नः प्रश्नं क्ष्यकः मेव च। तथा कार्बेटमं नामं नामस्तरं ऋष ! । भृतराष्ट्रं प्रख्याचं कावियं तत्तकं तथा । पिक्स बञ्ज महानामं माधि माधि क्रमाट् यक्तेव्रे ।

वागपञ्चमीव्रतं भविष्यपुः "नागानिद्दा स्व पञ्चस्यां न विपैरिभमूत्रते। स्तियं च बमते पुंतं परमां व्यियमाप्रवेषत्। म्बमन्त्राः स्वषंत्राभिरङ्गभन्त्राच कीर्त्तिताः।
पूर्वेषत् पद्मपत्रस्यः कर्त्तव्यच तिष्यीचरः"। तिष्यीवरोऽत्र नागः गत्र्यपुष्पापङ्गरच यथायिति विधीयते।
पूजाऽयायोन याखेन कर्तापि स मनपदा। साज्यधाराषसिद्धिच दिधिचीरास्माचिकैः। प्रीक्तमबद्दो होसी
यतः यान्तेन चेतसा। एतद्वतं वैश्वानरपातपदत्रवद्द्रस्थास्थयम्"।

नागजतं कूनेषु॰ वार्त्तिवयुक्तपचस्यक्रस्य तिथी युगाञ्चया-यान्तु वस्रपोध्य यथाविधि । शङ्कपचादिनोगानां भे-वस्य च मङालानः । पूजा कार्य्या प्रध्यमञ्चलीराष्या-यनपूर्व कर्षमितं' । युगाञ्चयायाञ्चलय्यो प्रातमध्याञ्च व्यापिन्याञ्च कर्तव्यम् तथा च स्कन्द्यराणे प्रात-संध्यन्दिने तल्ल तल्लोपोध्य क्रषीत्ररात् । चीरेष्णप्याञ्य पञ्चक्यां पारवित् प्रयतो नरः । विषाष्य तस्त्र नद्यान्त-न तं चिवेन्ति पद्यगाः' ।

नानाफवप्रिमावृतं विच्यु धर्मीत्तरे "प्राध्य पश्चद्यी रान !
तया गुकु ख कार्त्तिकीम् । यारामग्रद्धिमितं वै चमेयौच समाविखेत्। तस्य द्वारि ग्रद्धे चाग्र नानावर्थेस्तु
विधिकम्। ग्रद्धोयवरच्ये मत्त्रप्ता तयोव वाभितो विखेत्।
यौतं यद्वास्थाच्याद्य सकटीस्र वनाविकम्। ततसौ
पूज्येचारी द्वास्थ। भर्जुपरा गुचिः"।

नामतृतीयाञ्चतं भविष्णे प्रति चंवत्षयः विषणं ग्टह्वीयात् भिक्षभाविता । देवी चंवत्षरं यावत् हतीयायास्पे पिता । प्रतिष्णाशं करिषापि पारणञ्चापरेउद्गि । तद्विञ्चनं से यात् स्पाप्ति पारणञ्चापरेउद्गि । तद्विञ्चनं से यात् स्पाप्ति प्रतस्तमम् ।
यरणं त्यां प्रपद्माणा दौर्थांग्वादुद्धरस्त मास् । एवं सहत्या विधिवत् कौन्नेय ! कतिन्यया । सत्ताा नारी
ध्यामपरा स्तान कत्या जितिन्द्र्या । ग्रव्यां तस्ताने
साधा वा स्टक्के वा नियतिन्द्र्या । प्रव्याते पार्वती
नाला रास्ती पाष्ट्र त्यादि । प्रविच्चन् प्रभाते भोजयेत्
विपान् धिवभक्तान् विशेषतः । धीचे नासे तनीवायां
निरित्तां नाम पूर्वयेत् । गोमूर्कं प्राथयेद्रास्ती प्रभाते भोन्
लवेद् दिकान् द्वादि । भविष्णेष्ठः स्वान्तरस्र नौरीः